

În febra poeziei

poveste de
Iulian Tănase

Când era întrebată ce vrea să se facă atunci când va fi mare, Anastasia spunea că vrea să fie actriță. "Și cu ce se ocupă o actriță?", o întrebau adulții din preajma ei, și Anastasia se mira de fiecare dată că adulții nu știu că o actriță cântă, dansează, spune poezii și se distrează cât e ziua de mare, iar seara are spectacole la teatru și primește flori, bomboane și multe aplauze.

Într-o zi, când se uita la televizor împreună cu mama ei la o emisiune-concurs pentru copii talentați, Anastasia a spus că vrea să meargă și ea la televizor, și mama ei i-a spus:

– Bine, dar ce vrei să faci acolo?

– Vreau să spun frumos o poezie sau un cântecel, a spus Anastasia, și mama ei a spus:

– Bine, o să te înscriu la concurs.

Anastasia nu s-a putut hotărî dacă să recite o poezie sau să cânte un cântecel, așa că a început să învețe pe dinafară și poezii, și cântecele, uneori le mai amesteca, lucru cu care mama ei nu era de acord, așa că o puneă să repete și să tot repete, până când Anastasia a învățat la perfecție câteva poezii și câteva cântecele.

În ziua ziua concursului, Anastasia s-a trezit de dimineață cu febră, mama i-a spus că poate să renunțe, dacă dorește, dar ea nu a dorit să renunțe. Mama ei i-a dat o pilulă și febra a dispărut, nu chiar de tot, dar nici nu se mai simțea rău.

Când i-a venit rândul să urce pe scenă, febra își refăcuse apariția în micul ei corp, dar ea era mult prea nerăbdătoare să ajungă în fața juriului și a spectatorilor.

– Anastasia, ești bine?!
Ai un pic de febră, i-a spus mama.
– Sunt bine, a spus Anastasia.
– Sigur? a întrebat-o tatăl ei.
– Da, foarte sigur.

I-au dat o îmbrățișare.
Apoi s-a deschis o ușă,
și Anastasia s-a îndreptat spre dreptunghiul de lumină.
Anastasia e în fața juriului. Sala este plină de spectatori. Fața Anastasiei arde. Anastasia le spune membrilor juriului că va recita poezia Zdreanță de Tudor Arghezi. Anastasia începe:
L-ați văzut cumva pe Zdreanță/ Cel cu ochii de faianță?/ E un câine zdrențuros/ De flocos, dar mâniaș/ Nu răzbește cu un os.

Publicul râde, la fel și membrii juriului. Părinții Anastasiei, aflați în culise, se schimbă la față. Anastasia amestecă versurile.

Mârâie și se frământă/ Zici că s-ar lua la trântă/ Să îi fie cu noroc/ Alunelu, alunelu, hai la joc/ Să aștepti un ceas și două/ O găină să se ouă.

Publicul aplaudă, membrii juriului râd în hohote. Părinții Anastasiei încep să înțeleagă că dezastrul nu e chiar un dezastru.

Care cântă cotcodaș/ Și-a fugit peste imaș/ Și s-a dus colo sus/ Într-o tufă s-a ascuns/ Când se uită la găină/ Cu culcușul lui, vecină/ Zice Zdreanță-n gândul lui/ "S-a făcut a dracului!".

Publicul aplaudă, membrii juriului râd în hohote. Părinții Anastasiei încep să înțeleagă că dezastrul nu e chiar un dezastru.
Care cântă cotcodaș/ Și-a fugit peste imaș/ Și s-a dus colo sus/ Într-o tufă s-a ascuns/ Când se uită la găină/ Cu culcușul lui, vecină/ Zice Zdreanță-n gândul lui/ "S-a făcut a dracului!".

Publicul aplaudă cu putere, membrii juriului radiază de bucurie, Anastasia amețește, aude ca prin ceață că s-a calificat în finală. Mama apare în fugă lângă ea și o ia în brațe.